

Perzsa versek Háfiz nyomán

Szerb Antal világirodalom-története szerint Goethe, mint a Faust szerzője él tudatunkban. Szerinte ez a szellemi önéletrajza, gondolatgazdagságának és művészi tökéletességének legfőbb monumentuma. A témával csaknem három évtizeden át foglalkozott, hiszen az első részt 1808-ban, míg a másodikat 1831-ben fejezte be. A német írófejedelemnek egészen más, sokkal játékosabb oldalát tükrözi az 1819-ben publikált **Nyugat-keleti díván** című kötete. A két és fél száz verset magában foglaló minap megjelent teljes anyagot első ízben vehetjük kézbe. Goethe az 1326–90 között élt perzsa költő, Háfiz példáján felbuzdulva szőnyegszerűen szövődő, varázslatosan könnyed – ugyanakkor mégis gondolatgazdag – költeményeket alkotott ezen gyűjteményében. A Magyar Könyvklub gondozásában néhány hete megjelent esztétikus köntösű kötet verseit líráink olyan kitűnősegei tolmácsolták, mint **Eörsi István**, Kardos László, Kálnoky László, Lator László, Parti Nagy Lajos, Rónay György, Sárközi György, Somlyó György, Szabó Lőrinc, Szász Imre, Tandori Dezső, Vas István, Várady Szabolcs. Befejezésül jó tudni, hogy a szerkesztés, a jegyzetanyag és az utószó Halasi Zoltán lelkiismeretes munkája.

Bányai János

